Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2864/2025
09.10.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Јовановић, адвокат из ..., против тужених „Хеба“ а.д. Бујановац, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ... и Републике Србије, Влада Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Лесковцу, ради извршења споразума, одлучујући о ревизији туженог „Хеба“ а.д. Бујановац изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2195/13 од 25.09.2013. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „Хеба“ а.д. Бујановац изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2195/13 од 25.09.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 3473/10 од 14.03.2012. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због неисплаћеног преосталог дела нераспоређене добити, солидарно исплате 185.826,66 динара, са каматом на тај износ у смислу чл. 277. ЗОО почев од 01.01.2009. године до исплате, као и припадајуће порезе надлежном пореском органу на исте износе. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате 104.830,00 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 3473/10 од 14.03.2012. године, обавезани су тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због неисплаћеног преосталог дела нераспоређене добити, солидарно исплате 64.945,06 динара, са законском затезном каматом на тај износ у смислу чл. 277. ЗОО почев од 01.06.2009. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2195/13 од 25.09.2013. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог „Хеба“ а.д. Бујановац и потврђена пресуда Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 3473/10 од 14.03.2012. године, у односу на овог туженог, у односу на главно потраживање из става првог изреке и у односу на одлуку о трошковима парничног поступка из става другог

изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 3473/10 од 14.03.2012. године, тако што је обавезан тужени „Хеба“ а.д. Бујановац да тужиоцу, на досуђени износ по основу нераспоређене добити од 185.826,66 динара, плати законску затезну камату од 14.03.2012. године до исплате, а одбијен као неоснован захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на овај износ за период од 01.01.2009. године ди 14.03.2012. године. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П1 3473/10 од 14.03.2012. године, са допунском пресудом истог суда П1 3473/10 од 14.03.2012. године у односу на тужену Републику Србију, Влада Републике Србије, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев и захтев за наканду трошкова парничног поступка у односу на ову тужену. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој Републици Србији на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 17.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени „Хеба“ а.д. Бујановац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разллога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09, у даљем тексту: ЗПП).

Решењем Р4 111/25 од 12.09.2025. године, Апелациони суд у Нишу је одлучио да се не предлаже Врховном суду одлучивање о ревизији туженог „Хеба“ а.д. Бујановац изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2195/13 од 25.09.2013. године, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 395. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произлази да Врховни суд може дозволити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављеног у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем

курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У конкретном случају, другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 25.09.2013. године, пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), који је ступио на снагу 31.05.2014. године.

Према члану 394. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена о имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 28.12.2010. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 250.771,72 динара.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија туженог „Хеба“ а.д. Бујановац није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић